

1788: Együtt az Egészségünkért

Júliusban és augusztusban az *Együtt az Egészségünkért Alapítvány* céljait támogatja hívásonként 100 Forinttal, aki társaszza a 1788-at. Az alapítványról, a gyűjtésről, a célokról *Dajka Bea*, az alapítvány sajtószóvivő munkatársa mesélt:

- Alapítványunk 2003-ban kezdte meg működését azzal a céllal, hogy gyermekkórházakat, gyermekintézményeket támogasson olyan műszerek adományozásával, melyek a gyógyításhoz nélkülözhetetlenek, de az intézmények saját erőből nem, vagy csak nagy nehézségekkel tudják beszerezni szűkös anyagi helyzetük miatt. Az Alapítványnál ketten dolgozunk, illetve van két nyugdíjas kiségitőnk, akik szükség esetén „beugranak” például, amikor természetbeni adományt kell fogadni, kezelni.

- *Az alapítvány honlapja szerint többféle intézményt is támogatnak.*

- Sajnos ma Magyarországon nagyon sok gyermekkórház és egyéb gyermekjóléti intézmény küzd nehézségekkel, mert elavultak a műszereik és eszközeik, a korszerű felszerelések megvásárlására pedig nincs pénz.

Nagyon sok intézménnyel állunk többé-kevésbé rendszeres kapcsolatban. Ezek közé tartozik a Mosonmagyaróvári Karolina Kórház, a Miskolci Regionális Egészségcentrum, vagy a Miskolci Semmelweis Ignác Egészségügyi Központ Infektológia részlege is, valamint a Szegedig Gyermekgyógyászati Klinika. Ezeket az intézményeket műszerek beszerzésével segítjük. A közeljövőben fogunk átadni a Miskolcon a Semmelweis Ignác Központba egy speciális laringoszkópot, amit külföldről hozunk be. Reméljük, hamarosan megérkezik az eszköz.

Budapesten kiemelten támogatjuk a SOTE I. sz. Gyermekgyógyászati Klinikát. Őket Alapítványunk már több ízben is támogatta, legutóbb például egy gyermekőrző monitorral. Szintén nagyon jó a kapcsolat a Samaritanus Mentőszolgálattal, oda is érkezett már tőlünk több ízben adomány.

Alapítványunk szíven viseli egy heves megyei kis falu – Tarnaörs – sorsát. Ez a kis település a hátrányos helyzetű kistérségek közé tartozik, kevés munka-lehetőséggel és sokan küzdenek a faluban anyagi nehézségekkel. Alapítványunk a kezdetektől támogatja rendszeresen a falu óvodáját, iskoláját és idősebb lakosait – nem csak anyagilag, hanem nagyon sok természetbeni adománnyal is – játékok, tartós élelmiszer, ruhák stb.

Szintén rendszeresen támogatunk Kiskunhalason a mozgáskorlátozottak intézetét. Ők kaptak tőlünk már speciális kerékpárokat, illetve jelenleg is folyik az a beruházás mellyel egy EU-kompatibilis játszótér szerelnének létrehozni és ehhez nyújtottunk segítséget.

- *Hogyan lehet adományozókat találni?*

- Folyamatosan próbálunk segítőköt találni telefonon, másrészt pedig nagyon odafigyelünk a pályázati kiírásokra. Az a cég, például amelyik a Kiskunhalasi „játszótér” projektet támogatja, maga keresett meg minket, mert tudják, hogy jól követhető struktúrában dolgozunk, és az eszközöket, melyekre gyűjtünk át is adjuk. Mindenki, aki támogat minket, kap visszajelzést: átadás alkalmával felhívjuk őket és küldünk meghívót az eseményre.

- *Mivel lehet motiválni az adományozókat?*

- Kiemelten közhasznú besorolásunk miatt természetesen kapnak adóigazolást, de sok esetben személyes kötődései vannak az adományozóknak, és néha pont azzal keresnek meg minket, hogy erre vagy arra a konkrét célra szeretnének adományozni. Pont a napokban kaptunk egy hívást egy cégtől, aki nagyobb összeget ajánlana fel, de kifejezett kérése, hogy egy Nógrád megyei kórházhoz kerüljön az adomány.

- *Az elmúlt évek negatív gazdasági folyamatait mennyire érzékeli egy adományokra és pályázatokra támaszkodó szervezet?*

- A válság nagyon-nagyon átformálta az működésünket. Az adományozási szándék megvolt, de a cégek nem mertek adni, mert teljesen elbizonytalanította őket a válság, hogy egyáltalán fenn tudnak-e maradni. Voltak olyan külföldi tulajdonú cégek, amelyeknél a tulajdonos fagyasztotta be időlegesen a támogatótevékenységeket, pedig évek óta rendszeres adományozóink voltak. Voltak, akik a válság után azt mondták, hogy várjunk még egy kicsit. Igazából mindenki próbálta kitolni a határidőket. Nagyon nehéz volt a dolgunk, de nem álltunk le: kisebb értékű eszközöket adtunk át abban az időszakban. Most úgy látom, hogy sikerült túlélnünk és remélhetőleg a támogatók „adományozási kedve” is visszatér.

- *Nyilván vannak olyanok, akik nem pénzzel adományoznak...*

- A tárgyi adománygyűjtés úgy szokott történni általában, hogy a vállalkozó egyből a helyszínre viszi az adományt, mi pedig erről adóigazolást állítunk ki a részére. De van, hogy az irodánkba hozzák az adományt és ránk bízják, hogy melyik kórházba, vagy intézménybe vigyük.

A közelmúltban történt egészségvédelmi jogszabályok szigorították azokat a lehetőségeket, hogy például egészségügyi intézményekbe édességet vigyünk, pedig hosszú éveken keresztül kapcsolatban voltunk az egyik nagy édességgyártó céggel, és olyan jó volt, hogy a nagyobb ünnepeken (karácsony, húsvét) a gyerekeknek egy kis édességgel kedveskedhetünk. Sajnos ezek a lehetőségek beszűkültek.

- *Fura helyzet...*

- A Béres Alapítvánnyal is jó a kapcsolatunk, ők sem pénzzel támogatnak minket. Tavaly a mexikói úti Mozgásjavító Általános Iskola kapott általunk tőlük 160 üveg Béres cseppet, az idén pedig a SOTE I. sz. Gyermekklinikájának sikerült az adományukat eljuttatni.

Egyébként pont a mexikói úti Mozgásjavító Intézet kapcsán erősödött a felismerés, hogy mivel ezeket a gyerekeket a Samaritanus mentőszolgálat szokta szállítani, nagy szükségük lenne egy olyan betegszállító járműre, amivel kényelmesebben utazhatnának a vidéki mozgássérültek a mexikói úti iskola diákotthonába.

- *Az Adományvonalon összegadott pénzt szeretnék egy ilyen betegszállító megvásárlásához használni?*

- Igen, mert aki látja a szállítási körülményeket, az nem maradhat tétlen! Én önkéntesként néha be szoktam

segíteni a Mentőszolgálatnál, tudom, hogy a mozgássérült gyerekek miként kerülnek fel a mexikói úti

rehabilitációs intézetbe. Borsodban felvesszük az első gyereket, aztán megyünk tovább... mire összeszedtünk négy-öt gyereket, addigra már utaztunk több száz kilométert, és akkor még fel kell jutni Budapestre. Mindenféle korú valamint mozgásukban enyhébben és súlyosabba korlátozott gyerekek vannak bezsúfolva az autóba, ami kényelmetlen, mert nem az ő igényeik szerint van kialakítva. Egy speciális betegszállító autó sokat javíthatna az áldatlan állapoton.